

" Brev fra vennen og billedkunstneren Gunnar Haugland i januar 2010:
KJÆRE BJØRG MARIT OG STANLEY!

Dét var en fin bok!
Med trivelig dedikasjon.
En hjertens takk.

Første gjennomgang er tilbakelagt.
Bare papiret, taktilt: som fløte å la fingrene gli over.
Og boka er tung av vekt. Dét virker fint, det og.

Teksten og bildene dekker hverandre godt. Man har unngått en innpåsliten "familiær" gjennomgangstone mellom forfatter og bildekunstner, en fristelse det sikkert kunne være mulig å falle for.

Selv om en har hatt produkttypen bok/-bildekunst/-mat i sving på bokmarkedet i noen år, har man fordelen i dette tilfelle av å kunne personliggjøre det hele. Kunstneren lager jo alt selv, - i symbiose med forfatteren.
Hvilket naturligvis ikke gjelder det store gross. Jfr. for eksempel den franske Gilles Plazy o.a.: *Til bords med Matisse, - øyets og ganens fryd*, Messel forlag, Oslo 1997. Selv om den har visse likhetstrekk (matretter) med *Kulinarisk maleri*, baserer den seg mer på blomster, interiører og stilleben, i tillegg til maleriet.

Tangoinnslaget er det lagt ganske stor vekt på. Og matretter, desserter, kaker osv. som vel som tema kommer inn som en god nummer to, etter kunstbildene. Se s. 89 Stanley: *Jean-Baptiste Siméons brioche!* Bra. (I Chardins bilde, der kaken spiller hovedrollen: et av vår klodes fineste malerier!)
Dansen og maten er naturligvis av størst interesse for lesere med videre anlegg for, og innsikt i, disse disipliner enn jeg har. Men jeg ser lett at emnene er godt og elegant presentert. Det at hovedemnene er relativt tydelige og markert atskilt, må bare være en redigeringsmessig fordel.

Den romantiske tilnærming til et eksotisk miljø som viser seg ved den sterke betoningen av Paris, tyder på at kunstnerimage og -tradisjon der i byen har stor betydning.

I kunstbildene engasjeres jeg mest av maleriene som verken viser land, sjø eller himmel konkret. Den abstrakte atmosfæren, lyset, formen og fargen der, interesserer mest. Jfr. *Polarhimmel, s.8/ Natt på Vangen, s.67/ Arktisk rose, s.114/ Mitt sølv, s.120/ Vulkansk landskap, s.140/ Blå snø, s.145.*

Språket er naturlig og boka er lett å lese. Stoffet viser naturlige vinklinger til kunstneren og hans bilder, og det er nettopp mange interessante vinklinger som er kommet med. *Kulinarisk maleri – en reise i kunst og mat* har en luftig og behagelig layout. For eldre øyne kan muligens skriftstørrelse og svertegrad noen steder fortone seg litt tander i forhold til leseligheten, f.eks. s. 14. Atskillig enklere på s. 30.

En optimistisk bok. En ja-bok. "